

Тогава са почеватъ молитви-тѣ надъ вода-та, за да са освети, за да ѝ са дари благодать-та на светаго Дѹха и за да бѣде на наши-тѣ дѹши за спасеніе. Тѣзи молитви са свѣсѣмъ като онѣзи, кои-то са четѣтъ предъ крещеніе-то; а като са потопи жикотворный-а крестъ въ вода-тѣ, тогава са запѣва тропарь-а на празникъ-а, кой-то настѣпка Въ тойзи тропаръ вѣчь са пѣе, какъ са е авила света Троица: „въ Иорданъ като са крышаваше, Господи, ави са троическо поклоненіе: защото родителевъ-а гласъ ти свидѣтелствоваше и та именѣваше любезный сынъ, и Дѹхъ въ видѣ глѣбскій подтвърждаваше реченно-то; Христе Боже, кой-то си са авилъ и свѣтъ-а просвѣтилъ, слава тебѣ.“

Тойзи споманъ на Иоанново-то крещеніе, кой-то быка срецо празникъ-а въ сѣкѣа църквѣа за утвържденіе на вѣрни-тѣ, на самый-а празникъ послѣ слѣбѣ-тѣ обръща са въ радостный споманъ на спасителево-то крещеніе. Но тогава не свети вода самъ-си свиренникъ-а въ малко-то си стадо, ами сички-тѣ священници съ кръстовы и барацы пѣ-ѣтъ радостны пѣсни и излазѣтъ на вода, за коуж-то тогава са мисли, че е Иорданъ, и светаватъ вода съ сѣци-тѣ молитвы.

Намъ пакъ дохожда Спаситель, кой-то са обелича заради насъ въ таласы-тѣ Иордански, и като излаза отъ вода-тѣ, съсъ себе-си извежда свѣтъ-а, кой-то е очистилъ чрезъ себе-си; отъкара небеса-та, кой-то бѣхъ затворени Адамъ, и чрезъ слѣги-тѣ на тайни-тѣ си отъ ангелы-тѣ зема Гаврила, отъ хо-